

Fryštácký FARNÍČEK

26 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - BŘEZEN **2005**

Duchovní slovo

Evangelium dnešní neděle nás přivádí k člověku, který je již od narození slepý. Sedává u cesty a žebra. Jeho život je asi velmi omezený a chudý. Lidé slepce znají a po letech si na něj už zvykli. Chodí okolo, občas mu něco dají, ale nikdo mu doopravdy nepomůže. Myslí si o něm, že slepota jej potrestala za hřích. Z Ježíšových slov poznáváme, jak nespravedlivé jsou takové lidské soudy. Pro mnohé je jeho neštěstí znamením, že oni jsou ti spravedliví. Zatím jeho slepota není následkem hříchu, ale má se na ní projevit Boží moc a sláva.

Zajímavé je, že slepý ani neprosí o uzdravení. Ani neví, že by o něco takového mohl někoho prosit. Nezná svého dobrodince a sotva tuší, co se s ním vlastně děje. Neznámý mu potřel oči blátem a poslal jej k rybníku, aby se umyl. Jediné, co může udělat, je, že poslechne a jde. Ten úkon poslušnosti mu přináší překvapující dar. Vidí najednou všechno to, o čem jenom slyšel, anebo mohl poznávat pouze nedokonale. Náhle a nečekaně zakouší, co je poznání světla a co je život ve světle. Umyl se a vidí. To změnilo nejen jeho další život, ale i pohled na to, co dosud prožíval.

Slepota se často přirovnává k životu bez víry. Naopak živá víra je život ve světle. Je potřeba setkat se s Pánem Ježíšem a uposlechnout jeho výzvu. Celá postní doba je výzvou k životu ve víře. Prosme Pána, aby dával našemu vidění světa to správné světlo, abychom viděli, co vidí On. Také prosme o podobné světlo pro ty, kdo ani nevědí, že něco takového mohou od Boha dostat. Hodně radosti ze života z víry všem přeje a u Pána vyprošuje

otec Emil

Velikonoce

Původně se Velikonoce slavily ve stejném období jako Pesach neboli Pascha. Teprve I. nicejský koncil v roce 325 stanovil, že Velikonoce se musí slavit první neděli po jarní rovnodennosti a úplňku měsíce, oddělené od židovského svátku. Velikonoce se tak staly pohyblivým svátkem.

Od 4. století se stalo zvykem, že věřící se na tento velký svátek připravovali čtyřicetidenním půstem (tzv. velký půst od Popeleční středy do velikonoční neděle). Svátky a obřady vázané časově na křesťanské Velikonoce vytvářejí tzv. velikonoční cyklus – Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota a Zmrtvýchvstání Páně.

Pohyblivým svátkem je rovněž Popeleční středa – letos připadla už na 9.2. – která je prvním dnem čtyřicetidenního předvelikonočního půstu (doby postní).

V lidové tradici se zachovaly četné zvyky a obyčeje související s oslavami probouzející se přírody (pomlázka jako symbol předávání síly, zdraví a svěžesti mladého proutku, polévání vodou, tzv. oblévačka, malování vajec nebo vysévání obilí), které vytvářejí bohatý folklórní rámec velikonočních svátků.

Pro nás křesťany jsou však Velikonoce – svátky radosti a naděje – spojeny s příslibem vykoupení, které svou smrtí a zmrtvýchvstáním přinesl náš Pán Ježíš Kristus.

-PN-

Naše poutní místa

Kaple sv. Jana Sarkandra v Olomouci

Kaple sv. Jana Sarkandra leží v historické části města Olomouc – v místě křížení ulic Mahlerovy a Na Hradě.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Místo má bohatou historii – na začátku 15. století tady stála původně městská věznice a část, kde byl Jan Sarkander vyslýchán útrpným právem, byla na kapli přeměněna v letech 1672-73. Na jejích základech byla postupně v letech 1703-04 a pak zejména 1721-24 vybudována novostavba kaple charakteristické barokní podoby.

Její výstavba a postupné úpravy byly součástí velké stavební aktivity této městské části: univerzitních budov, semináře sv. Františka Xaverského a dominanty celého areálu – kaple Božího Těla, považované dnes za nejvyspělejší dílo olomouckého barokního stavitelství.

K dalším úpravám Sarkandrovky kaple (výměna hlavního oltáře, úprava interiéru) došlo v roce 1860 v souvislosti s Janovým blahofečením. Do současné podoby byla kaple uvedena v letech 1909-12 pražským architektem Eduardem Sochořem.

Dominantním prvkem je prostor střední části s kruhovým podlažním otvorem, kterým proniká denní světlo z lucerny kopule až do podzemí.

Exteriér této novobarokní stavby je doplněn působivou sochařskou výzdobou.

Nad schodištěm u kaple je socha sv. Jana Nepomuckého a v nárožním výklenku socha sv. Jana Sarkandra. V presbytáři horní kaple jsou na stěnách malby ze života světce od Jana Kohlera a v oltáři je zabudován velký ostatek mučedníka.

V oválném prostoru pod horní kaplí je nástroj mučení – kolo se skřipcem. Od začátku století je zasklené, protože poutníci jej předtím ulamovali. Vedle je studna, kde, podle tradice, vytryskla voda v době, kdy Janův život dohasínal. Je zde také náhrobní kámen, který dali zhotovit Janovi bratři.

POUŤ – vždy nejbližší neděli po 6. 5.

MŠE SVATÉ – každou neděli v 15 hodin

SVATÝ JAN SARKANDER

Svatý Jan Sarkander se narodil 20. 12. 1576 ve Skoczově (v Polsku). Zajímavostí je mj fakt, že potomci jeho matky Heleny Gurecké z Kornic, pocházející z rozvětveného šlechtického rodu, byli spřízněni s rodinou matky nynějšího papeže Jana Pavla II. Svatý Jan Sarkander po vysvěcení (v Brně r. 1609) působil v duchovní správě v Opavě – Jaktaři, Uničově, Zdounkách, Boskovicích a nakonec v Holešově. Toto město zachránil před vydrancováním polskými kozáky. Majitel bystrického panství Václav Bítovský jej ale obvinil z vlastizrady a žádal po něm, aby prozradil obsah zpovědního tajemství pana Ladislava Lobkovice. Jan Sarkander to odmítl a zemřel v nesmírném utrpení po mučení 17. 3. 1620. Blahořečen byl 6. 5. 1860 v chrámu sv. Petra v Římě a svatořečen 21. 5. 1995 v Olomouci při návštěvě papeže Jana Pavla II.

-PN-

Nový provinciál salesiánů v ČR - P. František Blaha

Salesiáni v Čechách a na Moravě mají nového provinciála. V pondělí 17. ledna 2005 převzal salesiánské „otěže“ P. František Blaha, který tak vystřídal P. Jana Komárka (našeho nového kněze, který bude působit ve fryštáckém DISu). Předání za účasti biskupa Káji Herbsta se uskutečnilo ve Fryštáku a mnozí z Vás byli jistě přítomni na mši svaté, které se zúčastnilo na 120 kněží.

Nový provinciál se všem fryštáckým farníkům představil osobně v neděli 20. února při mši svaté v 10 hodin, a tak se několika fotografiemi k této význačné návštěvě vracíme a připojujeme krátký životopis.

P. František Blaha, SDB, se narodil 12. října 1962 v Sulíkově – osada Vřesice na Blanensku. Jeho rodiče František a Vlasta pracovali v zemědělství a v hospodě (zvané Hukovna), která měla sídlo přímo v rodném domě. P. František má tři sourozence: Marii, Jana (také kněze – salesiána) a Magdalénu. Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu ukončil v roce 1987. Po vysvěcení, od 1. 7. 1987, pracoval jako farní vikář v Rajhradě u Brna, poté se stal dómským vikářem v Brně na Petrově. Od 1. dubna 1990

zastával funkci sekretáře biskupa. V září 1994 začal pracovat jako farní vikář v Salesiánském středisku mládeže v Brně – Žabovřeskách a zároveň byl pověřen spoluprací s Diecézním centrem mládeže (Brno – Sv. Augustin). V lednu 1999 se stal vikářem Salesiánské provincie Praha a 1. února 2003 se stal ředitelem komunity v Praze – Kobylisích. Provinciálem byl jmenován 7. června 2004 a svého úřadu se ujal 17. ledna 2005.

-PN-

Církevně - liturgické okénko

Milí čtenáři, nabízíme Vám novou rubriku pod názvem „Církevně – liturgické okénko“. Tato rubrika **bude sloužit k odpovědím na Vaše dotazy** z oblastí současného života církve, církevních dějin, liturgie a také teologie a dalších podobných odvětví. Velmi vítané jsou také dotazy týkající se liturgie a duchovního života přímo v naší farnosti. Takže pokud Vás cokoliv z této oblasti zajímá nebo Vám není jasné a myslíte si, že by odpověď na Váš dotaz mohla zajímat i ostatní, tak neváhejte a sdělte své dotazy buď redakci Farníčku nebo panu faráři. Ptát se můžete buď přímo ústně nebo, pokud budete mít dotazy v písemné podobě, můžete je dávat do schránky Farníčku v kostele nebo někomu z redakce Farníčku, popř. je posílat na e-mailovou adresu Farníčku (farnicek@post.cz). Pokud si nebudete z jakýchkoliv důvodů přát, aby Vaše jméno u dotazu bylo uveřejněno, budeme toto přání samozřejmě respektovat. Na Vaše otázky bude odpovídat buď otec Emil nebo Vít Němec (student CMTF), popř. někdo další, na koho bude otázka směřovat (např. salesiáni z DISu atd.). Tato rubrika bude nepravidelná – podle toho, jestli se nám během měsíce sejdou nějaké dotazy, na které bychom mohli odpovídat.

Vaše redakce

(První dotaz naleznete na další straně.)

Jak vznikl u Panny Marie její přívlastek „Sněžná“? (Jana Skaličková)

Panna Maria Sněžná, které je např. zasvěcen studentský kostel v Olomouci (na nám. Republiky) odvozuje svoje přízvisko od legendy, která se váže ke stavbě baziliky Santa Maria Maggiore v Římě – jednoho z neznámějších a nejstarších mariánských kostelů na Západě. Podle této legendy se v místě, kde měla být bazilika postavena, udál zvláštní úkaz – celé místo se totiž v srpnu pokrylo sněhem. A právě podle tohoto úkazu dostala tato bazilika svůj dřívější název – Panna Marie Sněžné. Bazilika byla postavena papežem Liberiem (pontifikát v letech 352 – 366). V r. 867 zde papež Hadrián II. za přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje položil na oltář bohoslužebné knihy psané ve slovanském jazyce, čímž schválil a povolil používání slovanského jazyka pro liturgii.

Vít Němec

Pout' k Panně Marii Lourdské (ze vzpomínek paní Zálohové)

V polovině ledna (+ 14. 1. 2005) opustila naše farní společenství paní Marie Zálohová. Vzpomínkou na ni bude i následující „seriál“ několika článků, ve kterých popsala svůj velký naplněný životní sen – poutní cestu do Lourds a La Saletty. Materiály nám poskytl její manžel František – členům Farníčku dobře známý tvůrce křížovek, doplňovaček a rébusů, které už více jak 2 roky tvoří součást našeho časopisu. Vydejme se tedy po stopách pouti, která proběhla před třinácti lety – v roce 1992.

Vyjeli jsme 5. září ráno s cestovní kanceláří Via Petrov z Luhačovic. Naši první duchovní náplní byla modlitba a mariánské písně a bylo nám všem moc dobře – asi proto, že jsme všichni stejného smýšlení a jedeme za stejným cílem. Do Rakouska jsme přijeli už kolem půl jedenácté a bez zastávek projíždíme nádherným zasněženým krajem. Dole v údolí je však ještě zelená tráva a na obzoru je Innsbruck. Nezastavujeme a pokračujeme dále – končí se den a my se modlíme Anděl Páně a zpíváme písně – je to nádherný pocit.

Po celonoční jízdě se v neděli 6. září probouzíme do krásného rána. Opět děkujeme Pánu Bohu ranní modlitbou a písněmi. Jedeme směrem do Turína. Tady v Basílice Panny Marie Pomocnice jsme přítomni mši svatě v italštině. Poté se procházíme celým salesiánským areálem. Prohlédneme si rovněž Muzeum Dona Bosca – jeho světničku, kde přebýval, pracovnu i oltář u kterého sloužil mši svatou. Byly tam i oříšky, kterými poděloval svoje chlapce a které se zázračně rozmnožily. Také chléb, kterým nasýtil a nebylo jej nebo voda stará 100 let – stále čistá. Také křišťálová rakev a nosítka, na nichž byl zemřelý Don Bosco vezen do Vatikánu. Nyní je pochován v turínské basilice.

Kněz – slovenský salesián – nám toho o svatém Donu Boscovi mnoho řekl. Pověděla jsem mu, že jsem z Fryštáku, kde máme pochovaného na hřbitově prvního českého salesiána. On mi na to odpověděl: „Já vím, byl to můj pan inspektor páter Ignác Stuchlý.“

Potom jsme přešli do chrámu se slavným Turínským plátnem – je to originál a velmi vzácný. V tomto chrámě je také pochován svatý Giovanni Frassatti, který žil v letech 1901 – 1925 a svatořečen byl v roce 1990.

Loučíme se s Itálií a naše cesta směřuje do Francie na další poutní místo – slavné La Salette. Vyjždíme úžasný kopec až do výšky 2500 metrů nad mořem. Všude kolem nás jsou nádherné hory – někteří se bojí pohlédnout dolů, protože mají závratě.

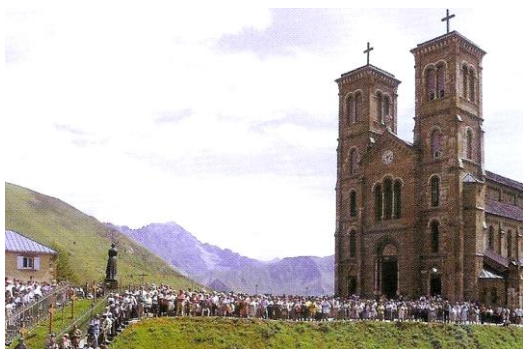
Přijíždíme až na místo – k Panně Marii La Salette. Matka Boží se tady zjevila dvěma dětem – pasáckým koz – čtrnáctileté Melanii a jedenáctiletému Maxmiliánovi v roce 1846. Ubytování jsme v poutním domě a večer jsme se zúčastnili světelného průvodu. Vykonali jsme také pobožnost v hlavní chrámové lodi před alabastrovou sochou Panny Marie. Protože byla neděle, bylo přítomno hodně poutníků – ve velké výšce, blízko nebe nám bylo krásně a úplně jsme zapomněli na chlad.

Poté, zmomeni únavou z náročné cesty, jsme brzy usnuli...

pokračování příště

zpracoval -PN-

Fotografie z La Saletty

Z dějin naší farnosti

aneb jak vypadala fryštácká farnost v minulých stoletích

19. KOSTEL – varhany (pokračování)

Kolaudace varhan

Kolaudace nových varhan se konala až v prosinci 1931. Prováděl ji arcidiecézní kolaudátor varhan Karel Vlček. V protokolu o kolaudaci, který farní úřad obdržel asi začátkem roku 1932 je oceňováno kvalitní provedení varhan a jejich celkový stav je označen za výborný. Nicméně už v tomto protokolu se vyskytovaly informace, které předznamenávaly u varhan určité problémy, které se v budoucnu řešily často dosti nešťastně. Jedná se např. o doporučení opravy staré a původní varhaní skříně, která sice později opravena byla, ale bohužel tím způsobem, že se nerespektoval její původní vzhled (přetření jinou barvou), z čehož by dnes památkáři asi moc velikou radost neměli. Radost by zřejmě neměli ani z dalšího doporučení – provést něco s pišťalami pozitivu (malá skřín zabudovaná v zábradlí kůru), které bránily varhaníkovi ve výhledu do presbytáře. Ty měly být podle protokolu „bud’ odstraněny a nebo tak umístěny, aby (...) nepřekážely.“ Tento problém byl naštěstí nakonec při přestavbě varhan vyřešen tak, že hrací stůl byl ze středu kůru přemístěn (i když ne moc šťastně) na jeho pravou stranu (z pohledu z lodí) a památný pozitiv byl zachován. Zajímavá zmínka je také o uspořádání pišťal v nástroji vzhledem k jeho pozdějším opravám a ladění: „... zdá se, že eventuelní opravy a ladění kdysi v budoucnu nebudou činiti obtíže.“ Nevím, jak byl nástroj dostupný před jeho dostavbou v r. 1977, ale opraváři, kteří naše varhany opravují dnes, mají k přístupnosti k některým částem varhan velké výhrady, z čehož plyne, že se pozdější přestavba našich varhan právě zrovna moc nepovedla. Na konci protokolu stojí toto zhodnocení: „Celkem možno říci, že varhany firmou. Jan Tuček jsou vypracovány svědomitě a přesně, jakostí stroje mohou konkurovat jakoukoliv jinou vychválenou firmu v republice. Zůstanou velmi krásnou ozdobou kostela a chloubou celé farnosti a všech těch, kdož o postavení jejich projeví tak hluboké pochopení a se přičinili.“

Vít Němec

MYŠLENKY PRO POSTNÍ DOBU

Spasitel si nevymyslel ani nevybral svůj kříž. Vzal ten, který mu Židé a všichni lidé vložili na ramena. Než si budeš hledat svá pokání, přijmi utrpení každého dne. Vezmi tento každodenní kříž a nevybírej kříž na míru, jinak by ses považoval za silnějšího a lepšího než jsou ostatní.

(Michel Quoist)

Každý z nás si musí vybrat jeden ze tří křížů, které kdysi stály na Kalvárii: Bud’ zemře nevinně s Ježíšem, nebo kajícně jako lotr po pravici, či nekajícně jako rouhač po levici. JE NA NÁS, CO SI VYBEREME!

(Pius X.)

Konference o opravě štípské gotické monstrance

15. února 2005 dopoledne se v prostorách Arcidiecézního muzea v Olomouci uskutečnilo setkání památkářů, jehož tématem bylo projednání opravy štípské gotické monstrance, která je majetkem naší farnosti. Přítomni byli pracovníci muzea, arcibiskupství, také jeden památkář za Zlínský kraj a především odborný restaurátor pan Ivan Houska z Prahy, který se se svou firmou specializuje na opravy sakrálních památek a uměleckých předmětů již mnoho let. Právě jemu byla zadána zakázka na opravu naší monstrance. Na začátku konference pan Houska představil jedno ze svých posledních restaurátorských děl – nádhernou gotickou monstranci z kostela sv. Michala v Olomouci, která je odborníky považována za unikát (už vzhledem k tomu, že je vyrobena z 6 kg zlaceného stříbra).

Poté následoval hlavní bod programu – diskuze o tom, jak postupovat při opravě štípské monstrance. Tu přivezl pan Houska na rozdíl od té svatomichalské demontovanou, takže účastníci měli možnost vidět pouze její součástky. Při prohlížení dílů a debatě vyšlo najevo, že restaurace této monstrance bude problematická, protože za celou dobu své existence prošla mnoha různými úpravami i neodbornými opravami, což jsou samozřejmě pro restaurátora komplikace. Nicméně pan Houska už měl postup opravy dopředu dobře promyšlený, takže stačilo, aby byl jeho návrh schválen, což se také stalo. Na konci konference byl ještě sepsán protokol celého jednání. Monstranci budete po opravě moci vidět ve stálé expozici Arcidiecézního muzea, které ji má od naší farnosti trvale zapůjčenou a to hlavně kvůli větší bezpečnosti této památky.

Vít Němec

PAŠIJE NA VELIKONOCE

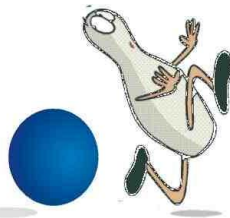
Při večerní mši svaté v sobotu před Květnou nedělí (19. 3.) a na Květnou nedělí v 15 hodin budou mladí z Fryštáku hrát formou pantomimy pašije.

Všichni jste srdečně zváni.

ZE ŽIVOTA ZPĚVÁKŮ

VELIKONOCE SE BLÍŽÍ...

... a fryštácký chrámový sbor opět zahájil své pravidelné středeční nácviky pro tyto největší svátky roku. Po náročnějším vánočním výkonu byl tentokrát zvolen mírnější žánr, ale opět v provedení pro všechny hlasy. Času moc nezbyvá a z toho mála si svou „daň“ vzaly jarní prázdniny i chřipková epidemie. Proto je na zkouškách vyžadována maximální koncentrace a soustředěnost na zpěv.

A to nás vedlo k takovému soustředění mimo naše zkoušky. Zvažovali jsme, jak uskutečnit tento nácvik přitažlivějším pro všechny věkové skupiny chrámového sboru. Ač to zní někomu neuvěřitelně, zvítězil sport, jmenovitě BOWLING. Tento sport vyžaduje nejen koncentraci a soustředění, ale i trochu fyzické kondice, která zase pomůže imunitnímu systému našeho těla.

Termín konání byl záměrně zvolen na večer před začátkem pololetních prázdnin – právě z důvodu co největší účasti zpěváků. Na „koulení“ na Vršavě se dostavilo 15 zpěváků, kteří byli okamžitě rozděleni do družstev, aniž by se rozptylovali okolním prostředím. Po krátké teorii, doplněné praktickou ukázkou, jak kouli uchopit a poslat ji po dráze, na které hrajete, aniž byste kouli následovali na její pouti ke kuželkám, nastalo neuvěřitelné zápolení. Od 18. až do 20. hodiny se nepřetržitě koulelo na 3 drahách. Tak zodpovědný přístup a výdrž snad neočekával nikdo z nás. Během hry jsme objevili ještě jednu, jistě neprávem opomíjenou stránku bowlingu, a sice estetický zážitek. Ty rozmanité pózy a styly, které dokázaly jednotliví hráči vykouzlit, se mnohdy daly těžko slovy vyjádřit. Tak jsme mohli spatřit: holubičku, diskobola, bizona, veverka, lavinu nebo kyvadlo...

Přestože výsledky dvouhodinového zápolení nebyly pro celou akci rozhodující, uvádím zde vítěze: za ženy a dívky Liduška Kocourková, za muže a chlapce pak náš sbormistr Pavel Osoha. Závěr akce patřil společnému posezení ve sportovním duchu a prostředí, spojeném s ochutnávkou místních specialit.

Tyto speciality se ale zdaleka nevyrovnaly pravé valašské „trněnici“, na kterou byl sbor o týden později pozván manžely Orsavovými. Tato specialita byla pro většinu sboru velkou neznámou a z čistě teoretického hlediska – protikladu chutí slané x sladké – nepoživatelnou stravou. Praktická ukáзка v podání paní Orsavové však předčila všechna očekávání, a tak nám nezbyvá, než se těšit, až budou zase zrát švestky.

- FK -

Kalendárium březen 2005

- 6. 3. 4. neděle postní
- 12. 3. Sv. Alois Orione *
- 13. 3. 5. neděle postní
- 15. 3. Bl. Artemid Zatti *
- 19. 3. Slavnost sv. Josefa
- 20. 3. Květná neděle
- 24. 3. Zelený čtvrtek
- 25. 3. Velký pátek
- 26. 3. Bílá sobota
- 27. 3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 28. 3. Velikonoční pondělí

* významné svátky a události
pro Salesiánskou rodinu

Pořad bohoslužeb o Velikonočích

- 24. 3. Zelený čtvrtek – mše sv. v 18:15
- 25. 3. Velký pátek – obřady v 18:15
- 26. 3. Bílá sobota – mše sv. ve 20:00
- 27. 3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně –
mše sv. v 8:00 a 10:00
- 28. 3. Velikonoční pondělí – mše sv.
v 8:00 a 10:00

AKCE NA DISU

- 18. – 20. 3. Já písnička, ty písnička
- 23. – 27. 3. Velikonoce
- 24. – 28. 3. Velikonoční experiment
- 1. – 3. 4. Tančící Fryšták
- 8. – 10. 4. Jaký si to uděláš, takový to máš
- 9. – 10. 4. Paintball

Více informací naleznete na internetové
adrese www.disfrystak.cz.

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

- 8. 3. Povídání o exotických zemích
- 22. 3. Připravujeme se na Velikonoce
(vyrobíme si ozdoby...)

VÝROČÍ STA LET OD NAROZENÍ KARDINÁLA ŠTĚPÁNA TROCHTY

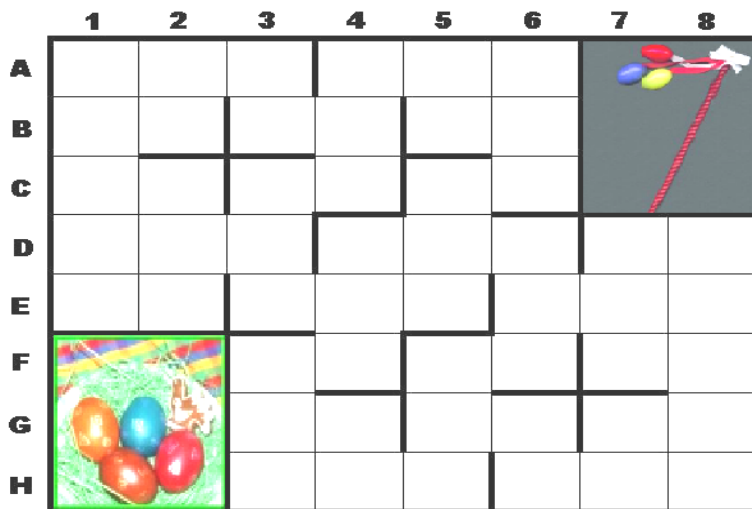
Ve čtvrtek 31. 3. v 11 hodin bude náš otec biskup Karel Herbst u této příležitosti sloužit v kostele slavnostní mši svatou, které se zúčastní mnoho salesiánů z celé republiky.

Prázdniny na Arše v Rajnochovicích

Také v letošním roce nabízí táborové středisko ARCHA Rajnochovice, které je součástí Arcidiecézního centra pro mládež, letní stanové křesťanské tábory. Ty probíhají celkem ve čtyřech turnusech, z nichž tři jsou smíšené a jeden je určen pouze pro kluky - hlavně ministranty. Tábory jsou pro děti ve věku 9 - 15 let. Program bude jako vždy pestrý - hry, sport, výlety, různé dovednosti a nebude samozřejmě chybět také duchovní náplň. Pokud by měl někdo zájem o bližší informace nebo i o přihlášku na tábor, kontaktujte „Aršáky“ buď přímo ve Fryštáku na čísle: 577 912 172 a nebo přímo TS ARCHA Rajnochovice na těchto kontaktech: Košovy 196, Rajnochovice 768 71, tel.: 573 391 215, email: archa.rajnochovice@centrum.cz. Webové stránky střediska: www.ado.cz/mladez. Pokud máte zájem o přihlášení, tak neváhejte – už je nejvyšší čas!

Slabiková křížovka na březzen

Tajenka je v tmavě vyznačených polích.

Vodorovně: A) lesní zvíře, druh zeleniny, B) přemísťuje nesením, anglické město, část atlasu, C) chrup, roční období, vanouti, D) výkvět společnosti, postava z filmu „Rodinné trampoty oficiála Tříšky“, mládě kosa, E) silné provazy, italské město, nemocní lidé, F) kopt, čidlo zraku, německy „jména“, G) město v Peru, orná půda, hudební značka, H) plod maliniku, prázdniny (hov.).

Svisle: 1) stát v Jižní Americe, 2) varianta, rostlina, 3) pokladna, vznášení se, název brněnských výstav, 4) krátký plášť, v dopravním prostředku, africká země, 5) naše televize, povalovali, divadelní závěs, 6) padati po kapkách, hlavní město Mali, bulharská měna, 7) druh elektrického výboje, rusky „noha“, 8) usazování (srážlivost krve).

Pomůcka: Tivoli, Bamako, Namen.

Tajenka z minulého čísla: ...zlato, kadidlo, myrha.

připravil František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml., Petr Popelka

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Vyšlo 5. 3. 2005 v nákladu 250 ks.